

Εταιρεία Ηλεκτρ. Μετρήσεων
Παρασκευασμένης

Γιάννη

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ

1983

ΕΤΟΣ Δ'

Αριθμ. φύλλου 40

ΤΑΧ. ΤΕΛΟΣ ΠΛΗΡΩΘΗΚΕ

ΨΗΝΑ

ΤΟΠΙΚΟ ΜΗΝΥΜΑ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Θ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ

ΓΙΑΝΝΙΝΑ

Αγγ. Σικελιανού 5

ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ 32.524

ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΣΤΟ ΔΙΧΟΥΝΙ

ΠΑΜΕ ΝΑ ΔΟΥΜΕ;

ΒΑΓΓΕΛΗ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ

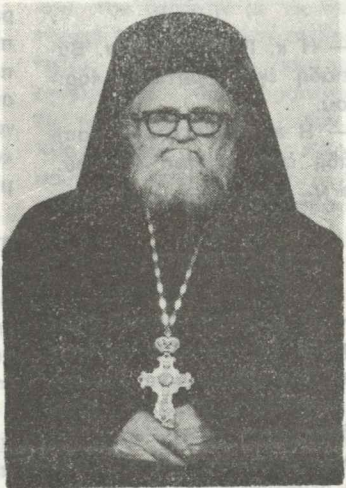
Ο Πολυγυριώτης καθηγητής ξένων γλωσσών στα Γιάννινα κ. Ευάγγελος Αποστολίδης, στο δημοσιευμένο παρακάτω σημείωμα για το μοναστήρι Διχυνίου και τον άγιο —καθώς λένε— ηγούμενό του, κάνει την πραγματοποίηση της πρότασης να γίνει ομαδική εκδρομή των συμπατριωτών στον Αϊ - Δημήτρη Διχυνίου. Να μια ευκαιρία που δίνεται για μια ωραία επίσκεψη - προσκύνημα σ' ένα μοναστήρι, το οποίο είναι συνδεδεμένο με τη νεώτερη ιστορία της πατρίδας μας και που κρατιέται ακόμη όρθιο χάρη στο ενδιαφέρον ενός αγνού ερημίτη. Πάμε να δούμε;

Σε κάποια παλιά παιδικών έ-να έλεγε και ξανάλεγε για το ωραίο γραφείο που πατέρα του. Ένα άλλο τόνιζε με σοβαρή φωνή πως ήταν δύσκολο να περιγράψει το πατρίδιο του πατέρα που με τα ακριβά έ-πιπλα.

Από τρίτο στόματάκι έβγα-νε διαπεραστική φωνή που περιέγραφε το αυτοκίνητο που ηγαίνονταν τον πατέρα του στην υπηρεσία: «Μεγάλο, μαύ-ρο, γαλιστερό και πολύ ακρι-βό αυτοκίνητο».

Όμως κι άλλη μια συζήτηση κάποτε με αντιπαραθέσεις. Αυτή τη φορά ήταν δύο ηλικιωμέ-νοι. Δεν είναι εύκολο, ούτε ασύστο, νομίζω, να μεταφέρω στην εφημερίδα το διάλογο αυτό, τα τόσα πολλά και κο-λακευτικά λόγια που ειπώθη-

καν. Θα περιοριστώ σε μία περίληψη. Πρόκειται για τον αρχιμανδρίτη μοναχό πατέρα Ιάκωβο. Μονάζει στον Αϊ-Δη-μήτρη στο Διχούνι. Πρόκειται

Ο μοναχός Ιάκωβος

για πραγματικό πνευματικό ερ-γάτι.

Η αγάπη που μας καλεί κον-τά του, όχι μόνο τώρα στη γιορτή του μοναστηριού, πάν-τα μας καλεί.

Τις συζητήσεις των μικρών και των μεγάλων τις συγκρίνω. Είδα πως από τη μια η παιδι-κή φωνή λέει ότι τα ράσα κά-νουν τον παπά. Η συζήτηση των μεγάλων, από την άλλη, λέει ότι οι μοναχοί κάνουν τα μοναστήρια.

Μπορούμε να το διαπιστώ-σουμε από κοντά.

ΒΑΓ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ

ΝΑ ΠΕΡΙΦΡΟΥΡΗΘΕΙ Η ΥΓΕΙΑ ΜΑΣ

Τα κρέατα

ΒΑΓΓΕΛΗ ΚΑΤΣΑΝΟΥ

Αλήθεια σκέφτηκε κανείς το σοβαρότατο πρόβλημα διαί-τησης - διάθεσης του κρέα-τος;

Αλήθεια δεν είναι επικίνδυνο και απαράδεκτο το φαινόμενο των κρεοπωλείων; Να κρέμον-ται δηλ. τα κρέατα στα τσιγ-κέλια, χειμνά καλοκαίρι εκτεθεί-μένα, χωρίς κανείς να συγκε-ντρώνει, συνείδηση απ' αιμέτηρα μικρόβια που είναι βέβαια ότι κυκλοφορούν γύρω τους, να δέχονται, απροστάτευτα, σπιν-νεφα σκόνης από την κυκλοφο-ρία, τα αετομάτια, πηγαι-έλε-των παντός είδους αυτοκινή-των και πλν' απ' όλα να λού-ζονται κυριολεκτικά από τα κάθε είδους κισσαέρια και τις φοβερές μύγες; (ή μήπως, τα κρέατα δεν προσβάλλονται α-

πό τα κισσαέρια, ενώ τα μάρ-μαρα του Παρθενώνα είναι πιο ευαίσθητα γι' αυτό διαλύ-θηκαν απ' αυτά).

Το πόσες φορές πάλι να μπαινοβγαίνουν τα σφάγια, ο-λόκληρα ή κομματιασμένα, στη συντήρηση των ψυγείων που είναι εξίσου μεγάλης σπουδαί-ότητας ζήτημα, ποιος να τ'ο-ξέρει; Ποιος να το ελέγχει;

Είναι βέβαιο πως θα υπάρ-ξει αντίδραση των κατά τ' άλ-λα συμπατριωτών κρεοπω-λών και διαβεβαίωση ότι τα κρέατα συντηρούνται και προ-στατεύονται «εντός» των ψυ-γείων και ότι δεν υπάρχει κα-νένας κίνδυνος για την υγεία του καταναλωτικού κοινού, ό-μως αυτό θα είναι πέρα για πέρα απαράδεκτο για την ε-

ποχή μας, που ολόκληρο το περιβάλλον είναι μολυσμένο.

Είναι απαράδεκτο να κρέ-μονται τα κρέατα στα τσιγκε-λια τελείως εκτεθειμένα και α-προστάτευτα, οι πελάτες να περιφέρονται ανάμεσά τους, να τα διερευνούν και να τα

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗΝ 4η ΣΕΛ.

Τα σχολία μας

ΕΘΕΛΟΘΥΣΙΑ

Κάθε χρόνο στην ιστορική Παραμυθιά γίνεται το μήνα αυτό το μνημόσυνο των 49 προκρίτων της πόλης που βάρ-βαρα εκτέλεσαν στην κατοχή οι κατακτητές.

Η τιμή που τους γίνεται κά-θε χρόνο με το μνημόσυνο αυτό —στο οποίο μετέχουν συγγενείς, λαός και αρχές του νομού Θεσπρωτίας— είναι τι-μή ελάχιστη μπροστά στη θυ-σία τους.

Όπως είναι γνωστό, ανάμε-σα στους 49 ήταν και ο γλωσ-σομαθής Ψημάτης Κ. Σωμό-πουλος, γυμναστής τότε στο γυμνάσιο Παραμυθιάς, ο οποίος, σε πρόταση των Γερ-μανών να του χαρίσουν —μό-νο σ' αυτόν— τη ζωή, απάν-τησε: Όχι. Αν δε χαριστεί η ζωή και στους άλλους συγκα-ταμένους μου, δε δέχομαι να ζήσω! Και δεν έζησε. Και ζει μάλλον.

Υστερα απ' τα παραπάνω, που με κάθε συντομία αναφέ-ραμε, η «ΨΗΝΑ» θέτει ένα ε-ρώτημα: Μια με έξοδα της πολιτείας προτομή του Κω-σταντή Σωμόπουλου δε θα ήταν (εκτός από εκπλήρωση εθνικού χρέους) πηγή φρονη-ματισμού για τους επερχόμε-νους;

Τώρα, όσο για το πού θα ήταν δυνατό να τοποθετηθεί, δηλαδή στην ηπειρωτική προ-τεύουσα, τον τόπο της θυσί-ας ή το χωριό της καταγωγής του, αυτό είναι άλλο θέμα.

ΕΠΙΣΚΕΥΗ ΔΡΟΜΟΥ

Το κατάρωμα του ασφαλ-τοστρωμένου δρόμου από τη διακλάδωση της Δωδωνής προς Τζαμαλή Αγιά έχει υπο-στεί, σε αρκετά σημεία σημαν-● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗΝ 4η ΣΕΛ.

ΣΠΙΝΘΕΡΟΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Μια μητέρα χαίρεται και υψαίει

ΚΩΣΤΑ ΝΤΟΥΛΑΣ

Το αγόρι το ωραίο, γλυκό αγόρι, που αρχίζει τώρα να γίνεται έφηβος, προβιάστηκε. Από μια μεσαία γυμναστική πάξη ανέβηκε ένα ακόμη σκα-λοπάτι. Ακόμη τρία σκαλοπά-τια απομένουν για να φτάσει στο πλατύσκαλο. Χάρηκε τ' ωραίο αγόρι το ανέβασμα του σκαλοπατιού κι εξεδήλω-σε τη χαρά του σφυρίζοντας εύθυμους σκοπούς. Ως κάποιο σημείο η μητέρα του ακολου-θησε στη χαρά του. Του έκα-νε γλυκό. Δέχτηκε συχαίρια. Κέρασε τους πάντες. Ευκαιρία να πολλαπλασιάσει τα φιλά-της που, όσο μεγαλώνει, αρ-

χίζει να τα αποφεύγει το α-γόρι.

Αυτά τα στιλινά μαλλιά με την ανεπαίσθητη χωρίστρα, αυτά τα μάγουλα με το εφη-βικό χνούδι, αυτό το μελαψό μέτωπο, αυτά τα φωτεινά μά-τια που λάμπουν κι αυτό το στόμα που το χόρτανε όταν ήταν μικρότερο με τη γύρη των μητρικών της φιλιών, τώ-ρα τα αγκαλιάζει μόνο με το βλέμμα. Ό,τι ήταν να πάρει, το πήρε ο ωραίος έφηβος, ό,τι ήταν να δώσει, το έδωσε η μητέρα. Το χάδι και το φιλή από δω και πέρα αρχίζουν να σπανίζουν.

Τώρα που αρχίζει να σου-ρουπώνει κι η μητέρα απόμει-νε μόνη, τώρα που το ωραίο αγόρι βγήκε βόλτα με τους φι-λους του, μια αδελφολόγητη θλίψη νοτίζει τα μάτια της μητέρας. Την τρομάζει η μο-ναξιά, γιατί αυτό το αγόρι εί-ναι το μόνο της παιδί. Κι όλο το σπίτι είναι ευδαισμένο από μύσχο και νοτισμένο από την ανάσα του.

Ω! και νάταν βολέτο να μη φτάσει στην αντρική ηλικία κι ανοίξει τα φτερά του κι ορφα-νέψει τούτη η αγκαλιά. Αν μπορούσε να κατεβεί σκαλί σκαλί και να φτάσει στη νη-πιακή ηλικία. Να καβαλήσει το ποδήλατο με το σπασμένο πε-τάλι. Να πάρει το φλομπεράκι να τρυπάρει το σωλήνα του νεροχύτη.

Κι ακόμα πιο χαμηλά να κα-βαλήσει το ποδηλάτα με τις τρεις ρόδες. Κι ακόμα πιο κά-τω, στα σκαλοπάτια του νη-

πίου με τα κατσαρά μαλλιά ό-ταν κρατούσε τα φανταχτερά μπαλόνια ζωσμένο με τη ζώνη ενός ψεύτικου πιστολιού. Ο-πως ακριβώς φαίνεται στις φωτογραφίες του άλμπουμ. Κι αν γίνεται, γιατί όχι, και στο βρεφικό λίκνο να γίνει πρυφε-ρό εξάρτημα της μητρικής α-γκαλιάς. Σαν τότε.

Όμως το ρούκι δε γυρίζει στην πηγή του.

Ο ωροδείκτης δε γυρίζει α-νάστροφα. Ο χρόνος σαρώνει τα φύλλα του ημερολογίου. Δε γίνεται αλλιώς. Η απογεί-ωση θα γίνει. Θα πλέξει τη φωλιά του με μια κοπέλλα και θα τον μοιράζετε, μητέρα. Να εύχεσαι τώρα νάναι πάντα γερά τα φτερά του για να αν-τέχουν στις αντίθετες ριπές του ανέμου, ν' αντέχουν στα κύματα του πελάγου που λέ-γεται ζωή.

Κ. ΝΤΟΥΛΑΣ

Κοινωνικά

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠ' ΤΗ 2η ΣΕΛ.

στο ευάρμοστο ζευγάρι, ζωή ευτυχισμένη.

Συγχαίροντας θερμά τα νύμφα, ευχόμεστε κι εμείς βίον ανέφελο και ευτυχή.

★

ΘΑΝΑΤΟΙ:

— Μια ανοιχτόκαρδη γυναίκα του παλιού καιρού, άξια νοικοκυρά και με καλή ψυχή, φιλόξενη και πονετική, έφυγε από κοντά μας. Είναι η Φωτεινή Νικ. Αναστασίου, απ' την Ψήνα, που άφησε την τελευταία της πνοή, σε μεγάλη ηλικία, στην Αθήνα και θάφτηκε σεμνόπρεπα στο χωριό της.

Στην κηδεία της, μαζί με τους δokuς της, πήγαν οι Ψηνιώτες, άλλοι απ' τα γύρω χωριά κι όσοι το πληροφορήθηκαν εγκαίρως και τη συνόδευσαν μέχρι την τελευταία της κατοικία.

Συλλυπούμαστε τα παιδιά της Βασιλική, Ηλία, Θανάση, Ρίνα και τους άλλους συγγενείς της κι ευχόμεστε να είναι ελαφρό το χόμα της Παναγίας και αιωνία η μνήμη της.

— Πέθανε σε βαθύ γήρας στη Δραγοψά, όπου έζησε και η κηδεία της στις 18 Σεπτεμβρίου η Βαγγελή Παν. Βασιλάκη.

Στην τελευταία της κατοικία τη συνόδευσαν οι συγγενείς της και οι άλλοι χωριανοί.

Καλή γυναίκα καθώς ήταν, άφησε κληρονομιά στους επόνους της την αφοσίωση στην οικογενειακή ζωή, την εργατικότητα και την καλοσύνη.

Συλλυπούμαστε τα παιδιά της Προκόπη, Δημήτρη, Βασιλή και Πολυξένη κι ευχόμεστε να είναι αιωνία η μνήμη της.

ΣΤΟΝ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΔΗΜΑΡΗ

Στις 23 Ιουνίου απεβίωσε ο επί 50ετία υπηρετήσας την εκκλησία του χωριού μας Μοσπίνα ιεροψάλτης Παναγιώτης Δημάρης. Σύσσωμο όλο το χωριό και αρκετοί από τα γύρω χωριά, που υπερεκτιμούσαν τον εκλιπόντα, τον προέπεψαν στην τελευταία του κατοικία.

Ήταν πλήγμα για το χωριό μας και γενικώς για το κοινωνικό σύνολο που χάθηκε ο άνθρωπος ο οποίος προσέφερε (εκτός απ' την εκκλησία που υπηρέτησε επί μισόν αιώνα) τόσα πολλά: Ήταν ο υπ' αριθμό 1 νοσοκόμος που, αφήνοντας τα χόρνα, τις παγωνιές, έτρεχε τα μεσάνυχτα όπου τον καλούσαν για βοήθεια (γενέσεις κλπ). Ήταν ο πανταχού παρών Γιώτης που έκανε παντός είδους εργασία. Ήταν αυτός ο πολύστροφος άνθρωπος στον οποίο οφείλομε πολλά. Ιδιαίτερα για μας, τα παιδιά της σειράς μου, που πήγαμε κοντά του, στάθηκε ο καλός δάσκαλος και μας έκανε όλους ψάλτες. Τώρα, όμως, το αναλόγο μένει κενό. Δεν είναι εύκολο να τον αντικαταστήσουμε.

Πραγματικός αγωνιστής, έφυγε ευτυχής που σπούδασε,

πάντρεψε, αποκατέστησε τα 7 παιδιά του.

Στη σύζυγό του, τα παιδιά του κλπ., διαβιβάζω τα συλλυπητήριά μας. Ιδιαίτερως συλλυπούμαι την νουνά μου— κόρη του Αγγελική που βρίσκεται στο Σύνδεσμο της Αυστραλίας και που δε μπόρεσε στα τελευταία του να τη δει.

Σεβαστέ μου νουνέ, ως είναι ελαφρό το χόμα του Αι - Μηνά που τόσο αγάπησες και υπηρέτησες ως την τελευταία σου πνοή.

Ας είναι αιωνία η μνήμη σου.

ΝΤ. ΠΑΠΑΚΩΣΤΑΣ

ΕΥΧΕΣ

— Στην αγαπητή μας εξαδέλφη Βούλα Δ. Παπαφωτίκα, καθηγήτρια καλλιτεχνικών, που διορίστηκε στο Γυμνάσιο της Κόνιτσας, διαβιβάζουμε τα συγχαρητήριά μας.

ΝΤΙΝΟΣ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑΣ

— Από την Αυστραλία αναχώρησε οικογενειακώς στις 29 Αυγούστου ε.ε. για την Ελλάδα, για μόνιμη εγκατάσταση, ο κουμπάρος μας κ. Σωτήριος Ν. Λαμίρης, γαμπρός του εκ Πολυγύρου κ. Βασιλείου Χρ. Παπαγεωργίου.

Του ευχόμεστε καλό κατεύο-διο και καλή σταδιοδρομία στη γενέτειρά.

ΧΡΙΣΤΟΦ. - ΣΠ. ΠΑΠΠΑΣ

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Σε όλους τους νέους του χωριού μας, που εισήχθησαν στις ανώτατες σχολές, διαβιβάζουμε εκ βάθους ψυχής τα συγχαρητήριά μας. Στους αδελφούς Γιώργου Βασιλείου, ταγματάρχη χωροφυλακής ε.α., Βασιλάκη που εισήχθη στη Γυμν. Ακαδημία και Ερμή που εισήχθη στη Θεολογική Σχολή, Αλέκα Θ. Κιτσσαντώνη που εισήχθη, μεταξύ των πρώτων, στη Φιλοσοφική Ιωαννίνων, στον αγαπητό μας Βασίλη Κ. Φωτίκα που εισήχθη στη Γεωπονική Σχολή και στη Χρυσούλα Β. Στεφάνου που εισήχθη στην Παιδαγ. Ακαδημία Ιωαννίνων.

Τους συγχαίρουμε και διότι έδωσαν, πρώτον, χαρά στον εαυτό τους, δεύτερο, στο χωριό μας και, τρίτο, στην κοινωνία.

Εξίσου συγχαρητήρια ανήκουν και στους γονείς τους.

ΝΤ. ΠΑΠΑΚΩΣΤΑΣ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΗ

Γνωστοποιούμε εις τους συγγενείς και φίλους, καθώς και εις όλους τους συγχωριανούς μας, δέ λόγους καθηκόντος, ενός εκάστου ξεχωριστά και όλων μαζί, ότι ο Δημήτριος και η Δημητρούλα Ντούμα, κατά θείαν παραχώρησιν, ετελεύτησαν την ζωήν των εις Αμφισσαν, από όπου την 6ην Αυγούστου 1983 μετέφερε τα οστά των ο υιός των Λουκάς εις το κοιμητήριον της ενορίας των Κομήσεως Θεοτόκου, όπου ετελέσθη τρισάγιον, παρασταμένων των υιών των Σπύρου, Λουκά και του εγγονού των Στρατή Ι. Δούμα.

Δια πάντα έχοντα χρέος η καθήκον.

ΛΟΥΚΑΣ Δ. ΝΤΟΥΜΑΣ

Η ΥΔΡΕΥΣΗ ΤΗΣ ΑΓ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΣ

Επιτέλους νερό στο χωριό. Χαράς Ευαγγέλια. Στο εξής θα ρέει νερό. Το θείο δώρο στο σπίτι του καθενός. Η ζωή των χωριανών θ' αλλάξει. Καθαριότητα ανθρώπων και χώρων. Ίεζοδα, βέβαια, για βρύσες, για κουζίνες, για πλυντήρια, για κήπους, για όλα.

Δικαιολογημένα να το γιορτάζουν οι άνθρωποι. Ειλικρινά συμμετέχουμε στη χαρά τους.

Τι καλά θα ήταν αν αυτό που έγινε τώρα να γινόταν εδώ και 20 τουλάχιστον χρόνια! Πόσο θα είχε καλύτερευσει η ζωή! Αν, μάλιστα, συνοδεούνταν και με κάποια άρδευση της περιοχής του κάμπου! Πολλά έπρεπε να γίνουν. Ίσως κρατούν κάποιος πληθυσμός στις ρίζες του.

Ε.Κ.Κ.

Ο Κ. ΜΙΧΑΗΛ

Ο κ. Ιωάννης Μιχαήλ, καταγόμενος από την Κόνιτσα, τοποθετήθηκε πρόσφατα Διευθυντής της Εμπορικής Τράπεζας (υποκατάστημα Θεσσαλονίκης).

ΠΕΤΥΧΕ ΣΤΙΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ

Από τα ανακοινωθέντα αποτελέσματα για την εισαγωγή νέων φοιτητών - σπουδαστών στα Α.Ε.Ι., επιτυχών βγήκε και ο καταγόμενος απ' την Ψήνα κ. Παναγιώτης Δημ. Βάβολης.

Θερμά συγχαρητήρια και καλό πτυχίο.

ΝΕΑ ΠΤΥΧΙΟΥΧΟΣ

Η κ. Δήμητρα Δήμιου - Παναγιώτου έλαβε το δίπλωμά της από τη Σχολή Νηπιαγωγών Καρδίτσας.

Τη συγχαίρουμε θερμά και της ευχόμεστε γρήγορα διορισμό.

Ο Κ. Τ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ

Επανήλθε από την Καρδίτσα στην οργανική του θέση στο 4ο Λύκειο Ιωαννίνων ο Ζοργιανίτης καθηγητής φυσικής αγωγής κ. Τάκης Παναγιώτου.

ΜΕΤΑΘΕΣΗ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΥ

Μετατέθηκε απ' την Αθήνα, όπου υπηρετούσε μέχρι τώρα, στο 406 Σ. Ν. Ιωαννίνων ο συμπατριώτης απ' τους Δραμεσούς υπολοχαγός κ. Ευάγγελος Θεοδοσίου.

ΤΑ ΣΧΟΛΙΑ ΜΑΣ

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠ' ΤΗΝ 1η ΣΕΛ.

τικές φθορές. Έχουν σχηματιστεί πολλές λάκκοβες.

Επειδή είναι δυνατό να μη το ξέρουν οι αρμόδιοι υπηρεσίες της νομαρχίας, επειδή δεν ακούγονται ευμενής σχολία για τις υπηρεσίες αυτές, αλλά και επειδή καθίσταται επικίνδυνη η δέλευση τροχοφόρων, ας ληφθεί κάποιο αποτελεσματικό μέτρο. Πέρα απ' όλα τα άλλα, αν γίνει αργότερα η επισκευή, θα απαιτηθούν σίγουρα πολλαπλάσια χρήματα απ' όσα απαιτούνται τώρα.

ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΨΗΝΑΣ

Με την έναρξη του νέου σχολικού έτους και ύστερα από υποχρεωτική σιγή αρετών, αρχίζουν ν' ακούγονται χαρούμενες μαθητικές φωνές στην αυλή του Δημ. Σχολείου Ψήνας.

Δάσκαλος ορίστηκε, με αποσπασή από γειτονικό σχολείο, ο συμπατριώτης κ. Παύλος Γκαλντέμης.

ΠΗΡΕ ΣΥΝΤΑΞΗ

Συμταξιοδοτήθηκε ο ταχυδρομικός υπάλληλος ΕΛ—ΤΑ Ιωαννίνων κ. Γεώργιος Ζήκος, απ' τον Πολύγυρο.

ΠΡΟΑΓΩΓΗ

Ο συμπατριώτης δάσκαλος απ' τη Ζοργιάνη κ. Κώστας Μ. Μπίγγος προήχθη στο βαθμό του διευθυντή Β'.

Συγχαρητήρια και σ' ανώτερα.

ΑΣΦΑΛΤΟΣΤΡΩΣΗ ΟΔΟΥ

Ασφαλτοστρώνεται το τμήμα της 31ης επαρχιακής οδού από Πολύλοφο προς Λύγγο (Μοσπίνα).

ΠΕΤΥΧΕ ΣΤΗΝ Α.Τ.Ε.

Η κ. Ελένη Κ. Παπαχρήστου (το γένος Θεοδ. Τσάκα) απ' το Λύγγο, φοιτήτρια ήδη της Φιλοσοφικής Σχολής του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων, πέτυχε στο διαγωνισμό για πρόσληψη υπαλλήλων στην Αγροτική Τράπεζα.

Θερμά συγχαρητήρια και καλό διορισμό.

ΜΕΤΑΘΕΣΕΙΣ

— Πληροφορούμαστε ότι μεταπίπτει απ' τα Γιάννινα στο Αγρονόμιο Ηγουμενίτσας ο Ψηνιώτης κ. Χρήστος Ε. Σιώμος.

— Ο κ. Αναστάσιος Νικ. Παππάς, από την Κωστανίανη, μετατέθηκε απ' το Αγρονόμιο Πρεβέζης στα Γιάννινα.

ΑΠΟΣΠΑΣΕΙΣ

Αποσπιάστηκαν οι συμπατριώτες εκπαιδευτικοί κ. Πέτρος Π. Παπαπέτρου στο 6ο Δημ. Σχολείο Ιωαννίνων και ο κ. Λεωνίδης Φαίκας στο Δημοτ. Σχολείο Τσιπελιάβου.

Τα κρέατα

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠ' ΤΗΝ 1η ΣΕΛ.

περιεργάζονται «δια ζώσης» επιδιώκοντας να βρουν το κομμάτι που επιθυμούν, ο κρεοπώλης, στην προσιτάθεια διαφήμισης του προϊόντος του, το να σφάγιο πιάσει, τ' άλλο αφήνει. Άλλο βγάζει απ' το ψυγείο, άλλο βάζει μέσα. Τ' αυτισκίνητα αικατάπαιστα να κυκλοφορούν απ' έξω, δίπλα στην πόρτα του καταστήματος, οι σκόνες και τα καισιερίδια ανενόχλητα να περιλούζουν το αικρασάπειστο κρέας και οι μύγες να χουν πανηγύρι πετώντας από το πικέλι σε τσιγκέλι.

Αλλά να ήταν μόνο το κρέας. Το ίδιο συμβαίνει και με άλλα είδη. Τις ελιές, το βακαλάο, τη ρίγανη, το τσάι. Όλα είναι εκτεθειμένα, σπρωμένα στα πεζοδρόμια, αυτοδιαφημιζόμενα χωρίς κομμά, με καιρία προσοχής και προσφύλαξη.

Για σπερμαίτε, κύριοι, τη ρίγανη π.χ. που χρησιμοποιούμε ωμή στις σαλάτες, στα σουβλάκια κ.τ.λ. να βρίσκονται κρεμμυδάκια στις εισόδους των μαγαζιών, τις ελιές, το βακαλάο που καθημερινά τοποθετούνται αυθαίρετα μπροστά στα καταστήματα, πόσες αρρώστιες να μεταδίδουν κι όμως κανείς να μη σκεφτείται.

Να μη προσπαθήσει κάποιος να μας διαπαισύνει γιατί μια κτημόνη μαμά να ρίξει και τις στην κεντρική αγορά της πόλης μας θα επιβεβαιωθούν όλα όσα παραπάνω αναφέρθηκαν.

Αντίθετα θα πρέπει όλοι, από τη μεριά που ο καθένας, να αλλάζουν νοοτροπία, να σκεφτούνται στο εξής όχι μόνο το κέρδος, αλλά και την υγεία του καταναλωτή. Τα προϊόντα, κρέατα προπαντός, να τυποποιούνται με υγιεινές διαδικασίες ώστε η εμπορία, η διακίνηση και η διάθεσή τους να εξασφαλίζονται κατά τον

καλύτερο δυνατό τρόπο και το αντιληπτικό φαινόμενο, ιδίως των κρεάτων, να εξαλειφθεί από τον τόπο μας.

Τα δύο σύγχρονα, ευρωπαϊκού τύπου καταστήματα διαθέσεως του κρέατος που εμφανίστηκαν στην πόλη μας τα Γιάννινα θα πρέπει να παραδειγματίσουν και να παράκλινουν όλους, ώστε πολύ σύντομα όλα τα κρεοπωλεία να μπουν στο ίδιο κανάλι με πραγματικές και σωστές προδιαγραφές εμπορίας και διάθεσης του τόσο ευαίσθητου προϊόντος όπως είναι το κρέας. Γιατί έτσι ο καταναλωτής θα προμηθευτεί κρέας εξασφαλισμένο κι εκείνο που θα θέλει, αφού θα είναι πακεταρισμένο και με ανάλογη, σωστή τιμή γριαιμένη.

Για την κατάσταση που επικρατεί στα χωριά δεν γίνεται λόγος. Όπως βρέθηκε από τους πρωτόγονους εξακολουθεί να ισχύει. Ένα μοχαίρι, ένα σύρμα, είναι αρκετά... Μόνο που ο εκδορέας (ο σφάχτης) παραληπτικά ρουφάει ένα ρακάκι πριν το σφάξιμο κι όποιον πάρει... ο χάρος. Αν το ζώο ήταν άρρωστο, σκατάληλο για «βρώσιν» δεν παύει να είναι! Αρκεί που είναι νόμιμο...

Για τις αστρονομικές τιμές ας μην γίνεται λόγος γιατί οι μεν ΜΕΓΑΛΟΙ δεν πρόκειται να καταλάβουν τίποτε, οι δε μικροί, μικρομεσαίοι ήδη σπράφθηκαν στο «ρητινό» κοτόπουλο, στο ρύζι και στα προϊόντα των θερμοκηπίων, γιατί τα ντόπια (λαχανικά κ.τ.λ.) είναι από κοπριά και είναι άπιαστα κι αυτά για τους πολλούς.

Κατακαιρημένη ΑΛΛΑΓΗ πόσες αλλαγές σε περιμένουν!!

Κι απ' τ' άλλα είμαστε στην ΕΟΚ. Ζούμε σαν στην ΕΟΚ!!

ΕΥΑΓ. ΚΑΤΣΑΝΟΣ